

In de handwerkzaak van Lien Dreef-van Arkel

Spullen nodig om te breien, haken of mazen? Vroeger kon je terecht bij Lien Dreef-van Arkel. Zij had haar winkel bovenaan de stoep waarin de smederij Van Drunen was. Menige vrouw maakte de kleding zelf. Knoopsgaten werden door Lien gedaan. Vader Dreef maakte van dezelfde stof als de jurk de knopen, gespen en ceintuurs. Eerder had Lien een zaak naast De Meer waar later kapper Aart Nederlof was.(B.L.)

Braaie, haoke en maoze

't Beurt in 'n zaoltjie waer van aalles gaonde is. D'r zijn mense aan 't taofeltennese, d'r is een ploegchie sjoelers bij drie sjoelbakke bezig en d'r zitte en staan wat loi te praote en te lache bij de bar. De sfeer is goed, dà voel ie gelijk as ie daer binnekomt. Eêne vrouw zit hêêmel allêên aan 'n taofeltjie te handwaareke. Op m'n vraeg wà ze aan 't maoke is, brandt ze los: "Ik ben een roosie aan 't haoke. Kijk mor!" Ze draait een lange, gehaakte frutsel in 't rond en verempeld, een roosie. Ze laet 'n fotoboeksie zien. "Kijk mor. Bekant aalles wat 'k maakt, geef 'k weg, mor dan maak 'k 'r wel êêst een fotoochie van. Hier zie je crocussies en dut zijn tullepies. Mooi, hee! En deuze meteunissies dan, die ving 'k ok aereg geslaogd. Een vriendin và me dochter die het 'n handwaarekzaak. Daer hebbe aal die blomme al in mooie vaoze staan pronke. Deuze orrechideeë ving 'k zellef 't aaldermooiste. 'k Ben d'r aaltijd nog verbaosd over dà je dat met een haaknaeld en 'n draed tevoorschijn ken tôôvere. "

As 'k naer huis lôôpt, gao m'n gedachte trug naer de vijftiger jaere. Op school liet de handwaarekjuffrouw van de Prinses Ireneschool in de

Torbeckelaon vier kloene wol zien: rôôd, wit, blaauw en geel. We mogge kieze ovve me een poppejurreksie in êêne kleur wouwe braaie, of dà me twêê kleure wouwe gebruike. Dat jurreksie hè `k nog en `k ben nog aaltijd stomverbaosd dà me dat op de lêêgere school gemaakt hebbe. Recht en aeverecht braaie zit `r in. Bij die rande leerde me gaetjies te braaie met omslaon, mindere en meerdere. Op 't rugchie zitte keurig 'n paor drukknôôpies en in de tallie zit een aaigegemaakt koordjie. Op 'n ouderaevend wiere aalle waareksies tentôôn gesteld. Leuk, aal die poppe in zô 'n mooi jurreksie. `k Ben nog aaltijd trots op m'n pop Wiesje met dat blaauw en witte jurreksie.

Hoe je met handwaareke begon? Een knot ongebleekte ketoen mos ie saome met een klasgenootjie opwinge. D'n êêne hiew de knot rond `r opgehouwe onderaareme. D'n aore sting te winge. Haaleverwege mos ie de boel overgeve en wissele. `k Glôôf dà me begonne met 'n slabbechie. Eerst mosse me recht lere braaie: insteke, omslaon, deur haole en af laete glippe. Daernae gonge me aeverechs lere braaie. Lastig, want dan mos ie aanderson insteke. I m'n gedachte deeje we maonde over dat slabpie. Dan kwam 't moeilijkste, maoze. Dat mos ok nog in aanderande kleurties. `k Weet nie êêns wà voor feguurtie dat 't was, mor `k glôôf van 'n eendjie op 'n paor gollefies. Of was 't een bôôtjie? Iets aanderson was een pannelap in de vurrem van een mellekkoker. Deur verschillende steke te gebruike kreeg je lap braaiwaarek vâzellef 't medèl van een kan. De mijne was rôôd met 'n wit omgehaakt randjie. Zôôdoende leerde je ok piekootjies te haoke. Zou `k dat aamel nog wel kanne? Meschie tò nog is perbere? Aan gehaakte meteunissies of orrechiedeeë zà `k verlôôpig mor hêêmel nò nie denke.

Korsjonno